

[Niels Ravn.]

og statskassens midler. Jeg forstår ikke rigtig landbrugsministerens regnemåde. Der stilles 50,7 mill. kr. til rådighed alene af statskassens midler, og dertil kommer så 15 mill. kr. af jordfondens midler; det giver efter min regnestok 65,7 mill. kr. Det var også bare sådan en lille korrektion.

Dernæst var landbrugsministeren inde på, at de 2½ mill. kr., som tidligere stilledes til rådighed til bygninger m. v. på ejendomme, der blev opført som jordrentebud, ikke er med, men hvis hovedloven, statshusmandsloven, ikke ændres, skal de naturligvis føres tilbage i overensstemmelse hermed. Her er vi inde på noget centralt, for efter min opfattelse behandler vi her i dag en fuldstændig urealistisk lov. Hvis hovedloven, statshusmandsloven, nemlig ikke gennemføres som foreslået, skal den lov, vi behandler her i dag totalt omkalfatres, da den paragraf for paragraf er indrettet efter, at hovedloven skal være vedtaget, inden denne lov træder i kraft. Det er altså ikke alene de 2½ mill. kr., det drejer sig om, det er praktisk talt hele lovforslaget.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning i anledning af, at ministeren i bemærkningerne et par gange nævner, at jordlovsudvalget har ønsket større beløb stillet til rådighed, end lovforslaget giver udtryk for. Det er rigtigt; men jeg vil dog gerne understrege, at det ikke er hele jordlovsudvalget. Jeg har således i den tid, jeg har været i jordlovsudvalget, hver gang vi har behandlet disse ting, taget forbehold; det er altså kun en del af jordlovsudvalget, der her er tale om.

Jeg undrer mig i øvrigt over, at man, når nu dette her ifølge hr. Chr. Rasmussen skulle være den store sensation, så foreslår over 10 mill. kr. stillet til rådighed til oprettelse af nye brug. Jeg ved godt, at man eventuelt kan disponere, så pengene bruges på anden vis, men man giver dog muligheden, og jeg spørger: hvor skal disse nye brug oprettes? Man siger så smukt: i tyndtbefolkede egne. Ja vel, det kan lyde godt, men det har overhovedet intet med befolkningstilvækst eller befolkningsstørrelse at gøre, om der er et par landbrug mere eller mindre. Vi ved alle, at skal der ske en udvikling i de såkaldte tyndtbefolkede områder, er det desværre set fra et landbrugssynspunkt ikke

landbruget, man skal sætte sin lid til — for her er antallet af aktive jo stadig svindende — men andre former for erhvervsvirksomhed.

Disse bevillinger, der nu, som jeg nævnte før, forøges op til 65,7 mill. kr., vil efter det konservative folkepartis opfattelse, også når hovedloven er ændret som foreslået, fortsat i en mængde tilfælde være fejlinvesteringer. Vi har i den sidste halve snes år fra det konservative folkepartis side talt imod, at man fortsatte denne lovgivning. Vi har i administrationen set, hvorledes man først sammenlagde de helt små brug med investering, med penge fra statsmagtens side. Nu er vi i anden runde — jeg kender det fra mit eget område — nu skal disse brug igen sammenlægges, og sådan skal man blive ved. Hvis man ikke får en virkelig omlægning af hele denne lovgivning, kan det konservative folkeparti ikke være med. Der er ændringer, men det er jo kun beløb, der ændres. Lovens principper ændres ikke. Hovedlovens principper ændres ikke. Det, vi her står med — og det hovedlovsforslaget i og for sig er udtryk for — er jo fortsat lapperier på en lovgivning, hvis principper det konservative folkeparti er imod.

Det, dansk landbrug har brug for i dag, er først og fremmest de unge, dem, der er og fortsat vil blive ved dansk landbrug. De skal efter det konservative folkepartis opfattelse hjælpes, men hjælpes på anden vis. Det konservative folkeparti ønsker, at alle jordfondsmidlerne — i år er det 15 mill. kr., man har til rådighed; hvis jordrenten efterhånden afløses, vil beløbet måske blive større — skal anvendes til hjælp for de nyetablerede. Vi har inden for dansk landbrug et udlånsinstitut, der hedder Dansk Landbrugs Realkreditfond. Vore tanker går i retning af, at man af disse midler skulle kunne udlåne til de nyetablerede et beløb, der nogenlunde svarer til det kurstab, man pådrager sig ved at optage lån i dette institut. Vi ønsker altså nu som før jordfondsmidlerne anvendt til gavn for de nyetablerede. Da jordfonden blev startet, anvendte man dem til at give de unge nye brug. I dag må man hjælpe dem til at blive etableret i de brug, vi har. Det er ikke nye brug, vi har brug for. Vi mener også, at en del af de statsmidler, der her stilles til rådighed, må reserveres til disse unge, til de nyetablerede landmænd. Først i anden omfang kan man